

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****ÖZCOŞKUN İNŞAAT VE TURİZM TİC. SAN. LTD. ŞTİ. BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/681

Karar Tarihi : 13/5/2025

Başkan : Basri BAĞCI

Üyeler : Engin YILDIRIM

Rıdvan GÜLEÇ

Kenan YAŞAR

Yılmaz AKÇİL

Raportör : C. Ece YALIM

Başvurucu : Özcoşkun İnşaat ve Turizm Tic. San. Ltd. Şti.

Vekili : Av. Özlem KAYAPINAR

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, taşış veya hile amacıyla akaryakıt katılabilecek ürünlerin istasyonda bulundurulduğu gerekçesiyle idari para cezası uygulanması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucu, lisanslı akaryakıt istasyonu işletmecisidir ve bir akaryakıt dağıtım şirketinin bayisi konumundadır.

3. Enerji Piyasası Düzenleme Kurumuna (EPDK) bağlı ekipler tarafından 2/11/2011 tarihinde başvurunun işlettiği akaryakıt istasyonunda yapılan denetimde altı adet tabanca ve iki adet yer altı tankından alınan numunelerin geçerli olmasına karşılık tabancalar ile bağlantılı olmayan bir adet yer üstü tankından alınan numunenin ulusal marker cihazı ile yapılan kontrolde geçersiz çıkması üzerine numuneler analiz için Orta Doğu Teknik Üniversitesi Petrol Araştırma Merkezine (Petrol Araştırma Merkezi) gönderilmiştir. Petrol Araştırma Merkezi tarafından numuneler üzerinde yapılan inceleme sonucunda 8/12/2011 tarihinde rapor düzenlenmiş, anılan raporda petrolün %40-50 oranında solvent yağ karışımı içerdiği, parlama noktası ve kükürt değerler açısından standartlara aykırı olduğu tespit edilmiştir.

4. EPDK, başvurunun yazılı savunmasını almıştır. Başvurucu savunmasında 2002 yılında şirket yetkilileri hakkında yapılan soruşturma kapsamında numune alınan tankın mühürlendiğini, o tarihten sonra da kesinlikle kullanılmadığını ileri sürmüştür. EPDK 20/10/2012 tarihinde, başvurunun akaryakıt istasyonunda taşış ve/veya hile amacıyla akaryakıt katılabilecek ürün bulundurmamak suretiyle 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol

Piyasası Kanunu'nun 8. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi ile 17/6/2004 tarihli ve 25495 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliği'nin 38. maddesinin (3) numaralı fıkrasına aykırı hareket ettiğinden bahisle, aynı Kanun'un 19. maddesi uyarınca 147.933 TL idari para cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir.

A. İptal Davası Süreci

5. Başvurucu 5/3/2013 tarihinde Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (Kurul) kararı ile aleyhine tesis edilen idari para cezasının iptali istemiyle Ankara 8. İdare Mahkemesinde (İdare Mahkemesi) dava açmıştır. Başvurucu, dava dilekçesinde; numune alınan tankın 2002 yılında Van Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturma sırasında yapılan denetim sonrasında mühürlendiğini, şirket yetkilisi M.C. hakkında açılan kamu davası sonucunda beraat kararı verildiğini, anılan kararın temyiz incelemesinde olup henüz kesinleşmediğini, aynı yakıt tankının 2003 yılında denetlenmesi sonucu alınan numune nedeniyle M.C. hakkında 10/6/1930 tarihli ve 1705 sayılı Ticarete Tağışın Men'i ve İhracatın Murakabesi ve Korunması Hakkında Kanun'a muhalefet ettiği gerekçesiyle dava açıldığını, davanın şirket yetkilisi M.C.'nin para cezasına mahkûmiyeti ile sonuçlandığını belirtmiştir. Başvurucu, yapılan soruşturma sonucunda tankın içinde kalan motorinin satışa sunulmadığını ve öylece durduğunu, 2011 yılında alınan ve işleme esas teşkil eden numunenin mühürlü olan tanktan mühür kırılmak suretiyle elde edildiğini ileri sürmüştür.

6. İdare Mahkemesi 22/4/2014 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. İdare Mahkemesi; kararının gerekçesinde, bayilik lisansı sahibi olan davacı Şirkete ait akaryakıt istasyonundaki pompadan, 5015 sayılı Kanun'un 14. maddesi uyarınca gerçekleştirilen denetim sonucu 2/11/2011 tarihinde alınan akaryakıt numuneleri üzerinde Petrol Araştırma Merkezince yapılan analizin neticesinde motorine %40-50 civarında solvent yağ karıştığı, akaryakıtın parlama noktası ve kükürt değerleri açısından da standartlara aykırı olduğunun tespit edildiğini belirtmiştir. İdare Mahkemesi, söz konusu akaryakıtın teknik düzenlemelere uygun olmadığına akredite laboratuvar analizi sonucu düzenlenen rapor ile saptanması neticesinde 5015 sayılı Kanun'un 19. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin (4) numaralı alt bendi uyarınca ve anılan maddenin dördüncü fıkrası hükmü gözönünde bulundurularak idari para cezası uygulanmasına ilişkin uyuşmazlık konusu Kurul kararında mevzuata aykırılık bulunmadığını değerlendirmiştir.

7. İdare Mahkemesi ayrıca başvurunun numune alınan tankın 2002 yılında yapılan denetim sonrasında mühürlendiği, tankın içindeki motorinin de satışa sunulmadığı ve öylece kaldığı, 2011 yılında alınan ve işleme esas teşkil eden numunenin mühürlü olan tanktan mühür kırılmak suretiyle elde edildiği iddialarına değinmiş, bu iddialara itibar edilmediğini belirtmiştir. İdare Mahkemesi olay günü tutulan ve işyeri sahibinin de imzası bulunan İşyeri Arama, Araştırma, Tespit, Elkoyma ve Yediemin Teslim Tutanağı'nda mühürlerin ezik olduğunun, bir fonksiyonlarının bulunmadığının, mühürlere müdahale edilmeden rahatlıkla kapının açılabilirdiğinin, ayrıca numune alınan tanka bağlı vanalı dolum-boşaltım düzeneğinin bulunduğu ve bu düzeneğin çalışır durumda olduğunun tespit edildiğini, bu nedenle başvurunun iddiasına itibar edilmediğini açıklamıştır.

8. Başvurucu, İdare Mahkemesinin kararına karşı temyiz kanun yoluna başvurmuştur. Başvurucu; temyiz dilekçesinde petrol istasyonunda yer altı ve yer üstü tanklarının bulunduğunu, 2002-2003 yıllarında sınır ticareti ile faturalı olarak satın aldıkları motorinin yer üstü tankına doldurulup satıldığını, o tarihte marker denilen katkı maddesinin

katılmadığını, motorinin bir kısmı satıldıktan sonra Van Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma yapıldığını, tanktan alınan numune nedeniyle M.C. hakkında dava açıldığını, yakıt tankının mühürlendiğini belirtmiştir. Başvurucu 2/11/2011 tarihindeki denetimde ise akaryakıtın satışa sunulduğu pompalarla ilgisi olmayan mühürlü tankta denetim yapıldığını, mührün de denetimi yapan kişiler tarafından kırıldığını, alınan numunede marker bulunmadığının tespit edildiğini, haksız şekilde idari para cezası verildiğini, eksik inceleme ve yanlış değerlendirme ile davanın reddine karar verildiğini ifade etmiştir. Danıştay Onüçüncü Dairesi (Danıştay) 10/12/2019 tarihinde İdare Mahkemesi kararının usul ve hukuka uygun olduğunu, temyiz dilekçesinde ileri sürülen sebeplerin kararın bozulmasını gerektirir nitelikte olmadığını belirterek kararın onanmasına oyçokluğu ile karar vermiştir. Karşioy yazısında 5015 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca idari para cezasını gerektiren hâllerin gerçekleştiğinin Kurul tarafından resen belirlenmesi veya bu konuda ihbar ve şikâyetlerin intikal etmesi üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için ön araştırma yapılmasına karar verilmesi zorunlu olmasına rağmen ön araştırma veya soruşturma yapılmadan idari para cezası uygulanmasına ilişkin Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığı belirtilmiştir.

9. Başvurucu 4/3/2020 tarihinde karar düzeltme kanun yoluna başvurmuştur. Başvurucu karar düzeltme talebinde bulunduğu dilekçede; temyiz dilekçesinde ileri sürdüğü hususlara tekrar değindikten sonra marker uygulamasının 2007 yılında başladığını, yer üstü silo tankındaki yakıtın 2000-2002 yılları arasında satın alındığını belirtmiştir. Başvurucu 2/11/2011 tarihinde yapılan denetimde alınan numunenin ulusal marker seviyesinin geçersiz çıktığı iddiası ile şirket ortakları aleyhine yapılan ceza yargılaması sonucunda beraat kararı verildiğini, bu sonuçtan anlaşılabileceği üzere numune alınan tankın üzerinde oynama yapılmadığını ifade etmiştir. Başvurucu dilekçesinde ayrıca Danıştayın temyiz incelemesi sonucunda verilen kararın karşioy yazısında değinilen ön araştırma veya soruşturma yapılmadan aleyhine idari para cezası uygulanmasına ilişkin Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığının belirtildiğini de ileri sürmüştür. Danıştayca 14/10/2020 tarihinde karar düzeltme nedenlerinin bulunmadığı gerekçesiyle istemin reddine karar verilmiştir.

10. Başvurucu, nihai hükmü 1/12/2020 tarihinde öğrendikten sonra 24/12/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

B. Ceza Soruşturması Süreci

11. Petrol Araştırma Merkezi tarafından düzenlenen raporun ardından İncesu Cumhuriyet Başsavcılığınca başvuru Şirketin ortakları hakkında 7/9/2012 tarihinde 5015 sayılı Kanun'a muhalefet suçundan iddianame düzenlenerek İncesu Asliye Ceza Mahkemesinde (Ceza Mahkemesi) kamu davası açılmıştır.

12. Ceza Mahkemesi keşif yapmış, keşif sonrası alınan 4/6/2014 tarihli bilirkişi raporunda tank ve bağlı teşkilatta tespit tarihinde herhangi bir faaliyet olmadığı, tankın ve bağlı teşkilatın mühürlü olduğu, üzerinde bulunan yağ donması, kirlenme ve korozyon durumu dikkate alınarak uzun süredir kullanılmadığının tespit edildiği, tank içinde meydana gelen azalmanın ise yakıtın uçmasından kaynaklandığı değerlendirilmiştir.

13. Ceza Mahkemesi 16/7/2014 tarihinde bilirkişi raporunu ve savunmaları dikkate alarak atılı suçun işlendiğine yönelik yeterli şüphe elde edilmediği gerekçesiyle şirket yetkililerinin beraatlerine karar vermiştir. Anılan karar 23/10/2019 tarihinde Yargıtayca onanarak kesinleşmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

14. Başvurucu Şirket; 2002 yılında mühürlenene tanktan alınan numune ile aleyhine para cezası uygulandığını, idari para cezasının iptali istemiyle açtığı iptal davasının şirket yetkilisinin mühürün gevşemiş olabileceğine dair itirazları yok sayılarak reddedildiğini, mühürün gevşek ve ezik olduğu tespitinin şirket yetkilisinin imzasının bulunduğu denetim anında tutulan tutanakta yer aldığını İdare Mahkemesinin gerekçesinde belirtildiğini, temyiz başvurusunun gerekçesiz olarak reddedildiğini ifade etmiştir. Başvurucu; karar düzeltme dilekçesine şirket yetkililerinin beraat ettiklerine dair kararı eklediğini, idari para cezası verilmesine ilişkin fiilin ceza yargılamasına konu edilip yetkililerin beraatine karar verilmesinin değerlendirilmediğini, şirket yetkilileri hakkında yürütülen ceza yargılaması sırasında alınan bilirkişi raporunda söz konusu tankın mühürlü olduğu ve uzun süredir kullanılmadığının tespit edildiğinin ifade edildiğini, yetkililerin bu sebeple beraat ettiğini ancak idari para cezasının iptali istemiyle açtığı iptal davasında bu durumun dikkate alınmadığını, esasa etkili iddia ve itirazlarının karşılanmadığını belirterek adil yargılanma hakkının, masumiyet karinesinin ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

15. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; EPDK Hukuk Dairesi Başkanlığından temin edilen görüş ve ilgili belgelerin, başvurunun şikâyetlerine ilişkin olarak yapılacak incelemede dikkate alınmak üzere ekte gönderildiği belirtilmiştir. Anılan görüşte özetle olay günü düzenlenen Tespit Tutanağı'ndan söz edilmiş, tutanakta etrafı tel örgülü yer üstü tankı ve tankın yanında küçük bir bölümün bulunduğu, bölümün giriş kapısı ile tel örgünün demirini birbirine bağlayan ve üzeri okunmayan mühürün müdahale edilmeden kapanıp açılabilirdiğinin, bölümün içinde tanka ait boru bağlantıları ile akaryakıt dolumu ve boşaltımı yapabilecek motorun çalışır vaziyette olduğunun belirtildiği hususlarına değinilmiştir. Ayrıca Ceza Mahkemesi tarafından verilen beraat kararlarının İdare Mahkemesi tarafından dikkate alınmadığı şikâyeti ile ilgili olarak ceza yaptırımı ve idari yaptırımların hukuksal niteliği itibarıyla birbirinden farklı olduğu, ceza yaptırımı uygulanmamasının -idari yaptırım gerektiren eylemin varlığı hâlinde- idari yaptırımı engellemeyeceği belirtilmiştir.

16. Başvurucu Şirket, Bakanlık görüşüne karşı başvuru formundaki beyanlarına benzer beyanlarda bulunmuştur.

17. Başvurucunun şikâyetinin özü, idari para cezası uygulanması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin olduğundan anılan kapsamda inceleme yapılmıştır.

18. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

19. İdari para cezası uygulanmasıyla başvurunun mal varlığında eksilmeye yol açıldığı kuşkusuz olduğuna göre bu paranın başvuru açısından *mülk* teşkil ettiği açıktır (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Orhan Gürel* [2. B.], B. No: 2015/15358, 24/5/2018, § 43).

20. Anayasa'nın 35. maddesi ile mülkiyet hakkına temas eden diğer hükümleri birlikte değerlendirildiğinde Anayasa'nın mülkiyet hakkına müdahaleyle ilgili üç kural ihtiva ettiği görülmektedir. Buna göre Anayasa'nın 35. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu belirtilmek suretiyle *mülkten barışçıl yararlanma hakkına* yer

verilmiş; ikinci fıkrasında da mülkten barışçıl yararlanma hakkına müdahalenin çerçevesi belirlenmiştir. Maddenin ikinci fıkrasında genel olarak mülkiyet hakkının hangi koşullarda sınırlandırılabileceği belirlenerek aynı zamanda *mülkten yoksun bırakmanın* şartlarının genel çerçevesi de çizilmiştir. Maddenin son fıkrasında ise mülkiyet hakkının kullanımının toplum yararına aykırı olamayacağı kurala bağlanmak suretiyle devletin *mülkiyetin kullanımını kontrol etmesine ve düzenlemesine* imkân sağlanmıştır. Anayasa'nın diğer bazı maddelerinde de devlet tarafından mülkiyetin kontrolüne imkân tanıyan özel hükümlere yer verilmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki mülkten yoksun bırakma ve mülkiyetin düzenlenmesi, mülkiyet hakkına müdahalenin özel biçimleridir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan* [1. B.], B. No: 2014/1546, 2/2/2017, §§ 55-58).

21. Somut olayda taşış veya hile amacıyla akaryakıtı katılabilecek ürünlerin istasyonda bulundurulduğu gerekçesiyle başvuru hakkında idari para cezası uygulanmasının mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği açıktır. Söz konusu müdahaleyle enerji piyasasıyla ilgili düzenlemelerin ihlal edilmesinin önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu durumda başvuru konusu olaydaki müdahalenin amacı dikkate alındığında müdahalenin mülkiyetin kamu yararına kullanılmasının kontrol edilmesine ilişkin kural çerçevesinde incelenmesi gerekir (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Mars Sinema Turizm ve Sportif Tesisler İşletmeciliği A.Ş.* [2. B.], B. No: 2017/23849, 10/10/2018, § 48).

22. Anayasa'nın 35. maddesinde mülkiyet hakkı sınırsız bir hak olarak düzenlenmemiş, bu hakkın kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabilmesi öngörülmüştür. Mülkiyet hakkına müdahalede bulunulurken temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Anayasa'nın 13. maddesinin de gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Anılan madde uyarınca temel hak ve özgürlükler, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmaksızın Anayasa'nın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlandırılabilir. Dolayısıyla mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için müdahalenin kanuna dayanması, kamu yararı amacı taşıması ve ölçülülük ilkesi gözetilerek yapılması gerekmektedir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, § 62).

23. Kurul kararında başvurucuya yönelik olarak *"taşış ve/veya hile amacıyla akaryakıtı katılabilecek ürünlerin akaryakıtı katılması ve istasyonda bulundurulması"* eylemi ile 5015 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ihlal edildiği değerlendirilmiş; yaptırım ise 5015 sayılı Kanun'un 19. maddesinin (2) numaralı fıkrasının (a) bendinin (4) numaralı alt bendine dayanarak uygulanmıştır. Başvuruya konu idari para cezasının dayanağı olan kanun hükümlerinin açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir mahiyette olduğu dikkate alındığında başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuna dayalı olduğu kuşkusuzdur.

24. Başvurucuya uygulanan idari para cezasının dayanağı olan kanuni düzenlemelerle akaryakıt kaçakçılığının önlenerek piyasaya güvenilir ve kaliteli akaryakıt temininin amaçlandığı anlaşılmıştır. Akaryakıt kaçakçılığının önlenmesi amacıyla lisans sahiplerine yükümlülükler yüklenmesinin ve bu yükümlülüklerin ihlali hâlinde yaptırım uygulanmasının kamu yararını sağlamaya yönelik olduğu açıktır.

25. Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan ölçülülük ilkesi *elverişlilik, gereklilik ve orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen müdahalenin amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, *gereklilik* amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılacak istenen amaç arasında makul

bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2016/16, K.2016/37, 5/5/2016; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri* [I. B.], B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 38).

26. Başvurucu; EPDK tarafından yapılan denetimde altı tabanca ve iki yer altı tankından alınan numunelerin geçerli olmasına karşılık tabancalar ile bağlantılı olmayan bir adet yer üstü tankından alınan numunenin analizi sonucunda standartlara aykırı olduğunun tespit edildiğini, söz konusu numunenin alındığı tankın 2002 yılında yapılan denetim sonrasında mühürlendiğini, tankın içinde kalan motorinin de satışa sunulmadığını ve böylece durduğunu, 2011 yılında alınan ve işleme esas teşkil eden numunenin mühürlü olan tanktan mühür kırılmak suretiyle alındığını ileri sürmüştür. Başvurucu; şirket yetkililerinin ceza yargılaması sonucunda beraat ettiğini, karar düzeltme dilekçesinde beraat kararını sunmasına rağmen bunun değerlendirilmediğini iddia etmiştir.

27. Başvurucu Şirket, akaryakıt istasyonunda taşış ve/veya hile amacıyla akaryakıtı katılabilecek ürün bulundurma eylemini gerçekleştirmedeğini ileri sürmüştür. Nitekim ceza yargılaması sırasında Ceza Mahkemesi tarafından alınan bilirkişi raporunda standartlara uygun olmayan akaryakıt numunesinin alındığı tankın kullanılmadığı tespiti bulunmaktadır.

28. İdare Mahkemesi, idari para cezasının iptali talebinin reddine dair kararda başvuru Şirketin akaryakıt istasyonunda taşış ve/veya hile amacıyla akaryakıtı katılabilecek ürün bulundurma eylemini gerçekleştirmedeğini iddia ettiğini ancak bu iddialara itibar edilmediğini gerekçesinde belirtmiştir. İdare Mahkemesi gerekçesinde EPDK yetkilileri tarafından yapılan denetim sonucunda mühürlerin ezik olduğunun ve fonksiyonlarının bulunmadığının, mühürlere müdahale edilmeden rahatlıkla kapının açılabilirdiğinin, ayrıca numune alınan tanka bağlı vanalı dolum boşaltım düzeneğinin bulunduğu ve bu düzeneğin çalışır durumda olduğunun tespit edildiğini, bu tespitler nedeniyle başvurunun iddialarına itibar etmediğini açıklamıştır.

29. İdare Mahkemesinin 22/4/2014 tarihli iptal davasının reddi kararından sonra 16/7/2014 tarihinde Ceza Mahkemesince bilirkişi raporu ve savunmaları dikkate alınarak atılı suçun işlendiğine yönelik yeterli şüphe elde edilmediği gerekçesiyle şirket yetkililerinin beraatlerine karar verilmiştir.

30. Başvurucu Şirket, başvuru formunda şirket yetkilileri hakkında yapılan ceza yargılaması sırasında alınan bilirkişi raporunda yakıt tankı ve bağlı teşkilatında kullanım tespit edilmediği sonucuna ulaşıldığını, şirket yetkililerinin bu sebeple beraat ettiğini belirtmiş ancak idari yargı mercilerince bu durumun tartışılmadan farklı sonuca ulaşıldığından şikâyet etmiştir.

31. Başvurucu, temyiz incelemesi sonucu verilen kararın gerekçesiz olduğunu ileri sürmüştür. Başvurucu, temyiz dilekçesinde dava dilekçesindeki benzer yakınmalarda bulunmuş; Danıştay da İdare Mahkemesi kararının usul ve hukuka uygun olduğunu belirterek temyiz isteminin reddine ve İdare Mahkemesi kararının onanmasına karar vermiştir. Başvurucu 4/3/2020 tarihinde karar düzeltme kanun yoluna da başvurmuş, karar düzeltme talebinde bulunduğu dilekçesinde şirket yetkilileri hakkında beraat kararı verildiğini ifade etmiştir. Başvurucu, karar düzeltme incelemesinde söz konusu beraat kararına değinilmediğinden yakınmaktadır. Nitekim Danıştayca karar düzeltme isteminin reddine dair kararda başvurunun dilekçesinde ileri sürdüğü nedenlerin karar düzeltme nedenlerine uymadığı belirtilmiş, başkaca bir açıklamaya yer verilmemiştir. Dolayısıyla başvurunun

idari yaptırımın iptali istemiyle açtığı iptal davasında ileri sürdüğü, uyuşmazlığın esasının karara bağlanmasında etkili olabilecek iddia ve itirazlarının ilgili ve yeterli bir gerekçeyle ayrıca ve açıkça tartışılmadığı anlaşılmaktadır.

32. Bu bilgiler ışığında İdare Mahkemesinin kanaatini tam olarak ortaya koyması için gerekli olan ilgili ve yeterli gerekçenin bulunmaması nedeniyle başvurunun mülkiyet hakkının korunmasına yönelik usuli güvencelerin somut olayda yerine getirilmediği, mülkiyet hakkı ile kamu yararı arasında olması gereken adil dengenin başvuru aleyhine bozulduğu, mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin ölçüsüz olduğu tespit edilmiştir.

33. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

34. Başvurucu, ihlalin tespiti ile yeniden yargılama yapılması talebinde bulunmuştur.

35. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 8. İdare Mahkemesine (E.2013/606, K.2014/552) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.446,90 TL yargılama giderinin başvuruca ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 13/5/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.